

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. Девня, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВНЯ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: АНТОНИ НИКОЛОВ

като разгледа докладваното от АНТОНИ НИКОЛОВ Административно наказателно дело № 20213120200094 по описа за 2021 година

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по въззивна жалба от „Терминален оператор“ ЕООД, ЕИК: 103969219, срещу НП № 12 / 26. 03. 2021 г. на Директор ТД – СМ – АМ – старо / ТД – МВ – АМ – ново. Със същото на жалбоподателя за нарушаване разпоредбата на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ и на основание:

- чл. 234, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1, т. 1 от ЗМ е наложена „Имуществена санкция“ в размер на четири милиона двеста двадесет и седем хиляди шестстотин и девет лв. и тридесет и две ст., представляваща 150 % от размера на избегнатите публични държавни вземания
- чл. 234, ал. 4 от ЗМ е наложено „Отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на нарушението“ – 96 колета, бруто тегло 16 656 кг, нето тегло 15 360 кг, тютюн за пушене – акцизна стока по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 1 от ЗАДС, по складова разписка № 3 / 13. 01. 2021 г.

Жалбоподателят моли съда да отмени НП с довод незаконосъобразност, в частност процесуални нарушения, необоснованост.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН, от надлежна страна и следва да бъде разгледана.

Въззивникът, редовно призован, в съдебно заседание се представлява от процесуални представители. Поддържа жалбата. Претендира за присъждане на разноски и прекомерност на такива от другата страна.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание се представлява от процесуални представители. Счита, че жалбата е неоснователна и моли НП да бъде потвърдено. Сочи, че същото е законосъобразно, като наложената санкция е в рамките на закона и е съобразена с тежестта на нарушението. Претендира за присъждане на разноски и прекомерност на такива от другата страна.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установена следната фактическа обстановка:

На 09. 09. 2020 г. на Пристанище Варна – Запад, с м / к „Uni Assent“, от Република Гърция пристигнал контейнер № TGBU 6932851, натоварен със стока, общо 96 колета, бруто тегло 16 656 кг, нето тегло 15 360 кг. За същата в Митнически пункт Варна – Запад били подадени на 09. 09. 2020 г. декларация за временно складиране № 20 BG 0020902035987 U 8, статия 255, а на 11. 09. 2020 г. митническа декларация за поставяне под режим „транзит“ Т 1 № 20 BG 00200220229990. Стоката била декларирана като необработен светъл въздушно сушен тютюн „Бърлей“, карантия, клас UGB – F 8 S, с код по КН 24013000, ставка на митото в размер на 11. 2 %, въз основа на което били обезпечени публични държавни вземания в размер на 2 453. 07 мито и 4 871. 10 лв. ДДС, общо 7 324. 17 лв. Получател на стоката бил „Силвърсан България“ ЕООД, ЕИК: 126652498, а възз. „Терминален оператор“ ЕООД осъществявал представителството пред митницата въз основа на редовно упълномощаване.

На 11. 09. 2020 г. от стоката били иззети проби, същите били изпратени в ЦМЛ – гр. София, където изготвили експертиза № 08 _ 16. 09. 20 / 30. 09. 2020 г. Съгласно същата анализиранияте проби представляват частици от тютюневи листа, с неправилна форма и различни размери максимум до 5 - 6 мм - раздробен тютюн, с аромат - характерен за сушен тютюн, цвят - светлокафяв до кафяв. В материала, съставляващ анализиранияте проби, не се наблюдават онечиствания от органичен и минерален произход или увреждане

от биологични агенти / плесен /. При подлагане на експеримент за пушене, резултатите от проведените тестове показали, че материала, определен като раздробен тютюн, може да се вкара в готов хартиен цилиндър или да се свие в цигарена хартия, притежава пушателни свойства на тютюн, следователно може да се пуши без допълнителна индустриална обработка. Вкусовите характеристики отговарят на нормалните очаквания за пушене на тютюн. Изследваните проби представляват раздробен тютюн, който може да е получен като страничен продукт от преработка на тютюневи листа, с възможно приложение в производството на тютюневи изделия, който може да се пуши и без допълнителна индустриална обработка.

Директори на Д – МДМ / Д – АДМ дали становища, че стоката следва да се класира в код 24031990 по КН, а не в посочения в подадената декларация 24013000 по КН / че същата се определя като акцизна, доколкото е възможно да се пуши без допълнителна индустриална обработка, респективно не се налага допълнително третиране. Получателят и осъществяващият митническо представителство били уведомени за това, като първият изразил възражения относно смяната на кода по КН, като същевременно изявил желание стоката да бъде транзитирана до склад в гр. Момчилград или до акцизен склад в Република Унгария, а вторият депозирал експертно становище от ръководител на отдел при ИТТИ – с. Марково. В него се излагало, че издетата проба представлява фракции от тютюн - смес от дребни късове листна петура, непреработени странични /вторични/ тютюневи жили и части от такива, като съдържа и нетютюневи примеси - сламки, тревички, клечки, органични паяжини, растителни семена, синтетични влакна, насекоми и части от тях, косми, пръст и др, същата е с тютюнев аромат, преобладаващо се съдържат частици с размер от 1 до 1 мм. Посочено е, че е „отпадък от тютюн“ и не е възможно свиването на цигара в цигарена хартия, натъпкването в цигарена тръбичка / гилза / и използването за пълнене на лула.

На 20. 11. 2020 г. от стоката били взети проби, които били изпратени в МТЛ – гр. Прага, Република Чехия, където било извършено изпитване чрез метод „тестване на тютюн и тютюневи изделия - пушачен тест“. Съгласно коментара към протокола, пробата била поставена в климатичен шкаф при температура $/22\pm1/^{\circ}\text{C}$ и влажност $/60\pm3/\%$ за най - малко 48 часа. След това същата се навивала с цигарена хартия и филтър с ръчен валяк, за да се

образуват 10 цигари и се пълнела в цигарена тръба - 10 броя. Всички 20 приготвени цигари били изпушени с помощта на линейна машина за пушене SM 410 /Cerulean/.

На 30. 12. 2020 г. свид. Д.Б. Б. – З. – служител при ТД – СМ – АМ – старо / ТД – МВ – АМ – ново съставил АУАН, предявен и подписан от въззивника с възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН били депозирани писмени такива. Административно – наказващият орган приел констатациите на актосъставителя, като ангажирал отговорността на въззивника.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на свидетелските показания, както и от приложените и приети по делото писмени материали, които кредитира като единни, последователни, непротиворечиви, взаимно допълващи се, логични, безпристрастни, обективно и компетентно дадени, кореспондиращи с приетата фактическа обстановка и относими към предмета на доказване.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Отговорността на въззивника е ангажирана за нарушаване разпоредбата на чл. 234, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1, т. 1 от ЗМ, затова, че на 11. 09. 2020 г. в Митнически пункт Варна – Запад подал митническа декларация за поставяне под режим „транзит“ Т 1 № 20 BG 00200220229990 на 96 колета, бруто тегло 16 656 кг, нето тегло 15 360 кг, стока - необработен светъл въздушно сушен тютюн „Бърлей“, карантия, клас UGB – F 8 S, с код по КН 24013000, ставка на митото в размер на 11. 2 %, въз основа на което били обезпечени публични държавни вземания в размер на 2 453. 07 мито и 4 871. 10 лв. ДДС, общо 7 324. 17 лв., вместо с код по КН 24031990, ставка на митото в размер на 74. 90 %, акцизна стока, въз основа на което да се обезпечат публични държавни вземания в размер на 16 404. 91 лв. мито, 474 605. 47 лв. ДДС, 2 334 720. 00 лв. акциз, с което е избегнато частично обезпечаване на публични държавни вземания в общ размер на 2 818 406. 21 лв.

Безспорно се установи по делото, че възз. „Терминален оператор“ ЕООД е действал като пряк митнически представител на получателя „Силвърсан България“ ЕООД, като представителят е задействал режим

„транзит“ на процесната стока по заявка на получателя, действайки в условията на пряко представителство при митническото деклариране. Съгласно чл. 18 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, всяко лице може да определи свой митнически представител, съответно пряко – когато упълномощения действа от името и за сметка на упълномощителя и косвено – когато упълномощения действа от свое име, но за сметка на упълномощителя. Чл. 19 от същия регламент визира, че във взаимоотношенията си с митническите органи, митническият представител заявява, че действа за сметка на лицето, което представлява и посочва дали представителството е пряко или косвено, като при пропуск на заявяване или действие без упълномощаване се счита, че е от негово име и за негова сметка. Чл. 5 от този регламент дава легална дефиниция на понятието „декларатор“, като изрично указва хипотезата „... или лицето, от чието име се подава ...“. В конкретния случай въззивникът е одобрен икономически оператор от 2009 г., ползващ се с доверието на митническите власти, осъществявал множество митнически представителства пред Митнически пункт Варна – Запад като пряк митнически представител, вкл. и на процесното дружество, налице са били надлежно упълномощаване и заявка от страна на получателя на процесната стока, като пълномощното за пряко представителство е било регистрирано в електронния регистър на митницата. От отговорното лице по режим „транзит“ се изисква да предостави обезпечение за потенциално или съществуващо митническо задължение въпреки, че според регламента митническите органи могат да разрешат то да бъде предоставено и от друго лице. Това е така, защото въпреки, че транзитираните стоки не се облагат с митни сборове и не подлежат на мерките на търговската политика, при определени обстоятелства за тях може да възникне вносно митническо задължение. Поради това разрешаването на режима е свързано с предоставянето на обезпечение, покриващо размера на потенциалното митническо вземане, което би възникнало при нарушаване разпоредбите на режима. Това е било изпълнено, като въззивникът е обезпечил определения от митническите органи размер на евентуалното митническо задължение въз основа на декларираните от името и за сметка на представлявания от него получател на стоката. Митническият представител е длъжен да се ръководи от правилата на митническото законодателство, валидни за съответния

митнически режим и да съобразява поведението си с тях. Макар и обвързан от указанията на доверителя, изразени в пълномощното или по друг начин, след като осъществява дейността си по занятие и е професионалист в своята област, митническият представител е задължен да следи за правилното и коректно деклариране на стоките, тъй като добросъвестното изпълнение на задълженията на представителя не се изчерпва с формалното възпроизвеждане на тази информация в декларацията. Недобросъвестно изпълнение може да доведе до негова облигационна отговорност за нанесени на възложителя вреди, но не и да бъде ангажирана административно – наказателната му отговорност за невярно деклариране пред митническите власти. В тази връзка е налице константна практика на съдилищата, приемаща категорично, че като титуляр се определя упълномощителя, а не упълномощения, респективно митническият представител не носи отговорност за възникналите от декларацията за съответния режим митни сборове, доколкото действа от името на друго лице, т. е. той не е декларатор. Това е така, защото деклараторът, а не неговия пряк митнически представител е отговорен за точността на информацията, представена в митническата декларация, за автентичността на представените документи и за спазването на всички задължения, свързани с въвеждането на въпросните стоки под съответния режим, вкл. и за заплащането на съответното задължение. В този смисъл да се ангажира отговорността на прекия митнически представител, а не на получателя на стоката се явява изключение от общоприетото за митническа измама. С оглед на изложеното съдът намира, че възз. „Терминален оператор“ ЕООД не може да бъде субект на твърдяното нарушение, доколкото е действал като пряк митнически представител на „Силвърсан България“ ЕООД, от негово име и за негова сметка, т. е. налице е неправилно определяне на субекта.

Изложеното е достатъчно основание за цялостна отмяна на атакуваното НП, доколкото представлява процесуално нарушение, от категорията на съществени такива, но за пълнота следва да бъде добавено и следното:

Налице е спор между страните дали процесната стока следва да търпи или не допълнителна индустриална обработка, което е от съществено значение относно извода под какъв код по КН същата следва да бъде класирана. Всяка от страните поддържа тезата си, като по делото са приложени експертни становища от служители при ЦМЛ – гр. София, МТЛ –

гр. Прага, Република Чехия, ИТТИ – с. Марково. По – горе бяха изложени по същество заключенията на изготвилите ги служители, поради което същите няма да бъдат повтаряни. Същевременно следва да бъде отбелязано следното:

Налице е нарушаване на процедурата при вземане на проби. Доколкото според въззиваемата страна стоката е акцизна, приложима се явява Наредба № 3 от 18. 04. 2006 г. за вземането на проби и методите за анализ за целите на контрола върху акцизните стоки. Съгласно разпоредбата на § 1, т. 2 от тази наредба, пробата следва да бъде сборна. Видно от свидетелските показания, в настоящия случай това не е било спазено, доколкото не са взети проби от цялата стока, а от част от нея. На практика изобщо не е била формирана „сборна проба“ – чрез обединяване в общ съд на части от партидата. Без значение в тази връзка се явява обстоятелството, че при вземането е присъствал представител на проверяваното лице, който не е възразил срещу начина, доколкото това не освобождава съответния орган от спазване на всички нормативни изисквания относно реда и начина за събиране на доказателства в административния процес. Допуснатото нарушение на процедурата по вземане на проба компроментира представителността ѝ, респективно води до необоснованост при изготвянето на съответна експертиза и издаване на НП.

Действително ЦМЛ - гр. София няма акредитация да изследва процесния продукт. Според разпоредбата на чл. 19, т. 8 от Устройствения правилник на АМ, същата е специализирана администрация в ЦМУ. Съгласно чл. 27, т. 4 от същия правилник, тази лаборатория изследва, анализира и идентифицира стоки за нуждите на класирането им в КН на ЕС. Структурата и компетенциите ѝ са изрично уредени с посочения правилник, т. е. компетентността ѝ следва по силата на този нормативен акт. Липсва нормативно изискване лабораторията, създадена въз основа на акт на МС – постановление, с което е приет устройствения правилник, да подлежи на акредитация. Неминуемо лабораторията е създадена към митническото учреждение именно за целите на изследване и анализ на иззети от митнически служители стоки, предвид на което е налице нужната компетентност. Нормите на Наредба № 3 от 18. 04. 2006 г. за вземането на проби и методите за анализ за целите на контрола върху акцизните стоки също регламентират, че взетите проби от акцизните стоки, вкл. и тютюн се изпращат за изследване

в ЦМЛ – гр. София. Следователно анализите, които извършва тази лаборатория са за нуждите на митническия контрол, поради което НП, основано на експертиза, извършена от нея не може да се определи като незаконосъобразно само на това основание. Доколкото обаче същата е част от системата на митническите органи, относно нейното заключение не следва да не възниква каквото и да било съмнение за обективност, компетентност и правилност, което в случая не е налице.

Относно заключението на ЦМЛ – гр. София: съгласно установените в тази лаборатория методи за изследване на тютюн, изпитване чрез пресяване се извършва само когато не е възможно пробата да бъде изпушена без допълнителна /промишлена/ обработка. Именно в противовес на горното е извършен и ситов анализ на пробите. От една страна се дава становище, че материала може да се пуши, а същевременно се извършва изпитване чрез пресяване. Същевременно не става изобщо ясен начина, по който е проведено изследването за пушене, доколкото никъде това обстоятелство не е отразено. Съгласно обяснителните бележки към КН, Приложение А към глава 24 на КН, изпитването се извършва с машина за пушене /съгласно ISO 3308/, но в случая не става ясно изпитването как е извършено – с машина или по друг начин. Прави впечатление, че протоколите за изпитване на взетите проби /т. нар. протоколи за резултати/ се представят едва в с. 3., а същите следва да са неразделна част от заключението. Не се установява също дали пробите са кондиционирани в продължение на най - малко 48 часа преди изпитването, което е задължително съгласно приложимия метод. Не следва да се игнорира и съществената разлика между констатациите в становището и протокола за извършена митническа проверка относно размера на частиците.

Относно заключението на ИТТИ – с. Марково: там също е извършен ситов анализ, но становището е основано на детайлно органолептично изследване на обектите, както и фракция на сито с размер 10 x 10 мм., в съответствие с БДС 8391 - 85 „Тютюн и тютюневи изделия” и напълно съответства на методите за изследване на тютюн и тютюневи изделия Приложение А и Б на ОБКН към Глава 24 / ОВ на ЕС. Следва да се отбележи факта, че становището е дадено от лице с надлежна професионална и специална квалификация именно в областта на тютюна и тютюневите изделия - ръководител на отдел „Технология на тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия”, в специализирана в тази област институция в Република

България, а именно ИТТИ – с. Марково.

Относно заключението на МТЛ – гр. Прага, Република Чехия: иззетите проби първоначално са изпратени в ЦМЛ – гр. София, а оттам с писмо са уведомили АНО, че са препратени в МТЛ – гр. Прага, Република Чехия. Не става ясно кога е станало това, като липсва съответен протокол, удостоверяващ това, в писмото не е налице съвпадение между номерата на пробите с тези, описани в акта за вземането им, не става ясно изследването на коя точно проба е извършено, не е ясно процесната проба с кой номер пломба е запечатана, доколкото с протокола са иззети повече проби, няма данни как пробите са били транспортирани, което поражда съмнение какво точно е изследвано и дали е било гарантирана целостта на иззетото.

В контекста на изложеното съдът намира, че не може да се направи категоричен извод относно това, че процесната стока реално представлява тютюн за пушене /а не отпадък от тютюн/, т. е., че не следва да търпи допълнителна индустриална обработка /а не, че е нужно това/, респективно не се доказва извода на актосъставител и административно – наказващ орган, че стоката следва да се класира под друг код, което от своя страна да направи връзка с твърдяното нарушение. Изготвените заключения не обосновават такъв извод, още повече, че изначално, още при вземането на пробите, е било налице компроментиране.

С оглед изчерпателност съдът намира, че следва да изложи и следното:

Възможността за определяне на нарушител и нарушение е възникнала на 30. 09. 2020 г., когато е изготвено заключението на ЦМЛ – гр. София, АУАН е съставен на 30. 12. 2020 г., т. е. не е изтекъл 3 – месечния за това срок по ЗАНН. В случая е ангажирана отговорността на юридическо лице, същата е безвиновна, като при неизпълнение на задължения, на тези правни субекти се налага наказание, без за се изследва въпроса относно субективна страна. Административно – наказателното производство не е обвързано с наличие на решение на компетентния митнически орган, с което да е променено тарифното класиране. Заключенията на актосъставител и административно – наказващ орган дали е налице нарушение и кой е автора му са въз основа на самостоятелни преценки на събраното в хода на производството и не зависят от трети лица, в частност относно промяна на тарифен код. Неслучайно е различен и реда за издаване, както и тяхното

атакуване, доколкото двете производства са независими.

Съгласно чл. 42, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, всяка държава членка предвижда санкция за неспазване на митническото законодателство на Съюза. Тези санкции са ефективни, съразмерни и възпиращи. Когато се прилагат административни санкции, те могат да бъдат в една от следните две форми или в двете форми: а) имуществена санкция или глоба от митническите органи, включително където е уместно, прилагане на споразумение вместо налагане на наказание за извършено престъпление, б) отмяна, спиране или изменение на разрешение, чийто титуляр е съответното лице. Посочената норма не допуска налагане на административна санкция - предметът на нарушението да се отнема в полза на държавата, независимо от това чия собственост е, а ако липсва или е отчужден, да се присъжда неговата равностойност в полза на държавата. От това безспорно следва, че нормата на чл. 234, ал. 4 от ЗМ противоречи на чл. 42, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. На основание чл. 15, ал. 2 от ЗНА, ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламента. При установеното противоречие следва да се приложи чл. 42, § 2, б. „А“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Съгласно Решение на съда от 04. 03. 2020 г. по дело С – 655 / 2018 г. член 42, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която при отклоняване от митнически надзор на стоки поставени под режим на митническо складиране, освен имуществена санкция титулярят на разрешението за митническо складиране да е длъжен да плати и равностойността на тези стоки. В решението е разгледан въпроса какви административни санкции могат да се наложат при отклонение от митнически надзор, поради това, че нормата на чл. 198, § 1, б. „А“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза допуска митническите органи да предприемат всички необходими мерки за разпореждане със стоките, включително отнемане и продажба или

унищожаване, в следните случаи – когато едно от задълженията, установени в митническото законодателство за въвеждане на несъюзни стоки на митническа територия на Съюза не е изпълнено или стоките са били отклонени от митнически надзор, но също така е приложима и нормата на чл. 42, § 1 и § 2 от същия регламент. В настоящия казус, доколкото се отнася до митническа измама с цел избягване на митнически задължения, но отново както и при отклонение от митнически надзор е приложим Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза относно определяне на административните санкции. С оглед на това атакуваното НП е незаконосъобразно в частта му досежно приложението на нормата на чл. 234, ал. 4 от ЗМ и като противоречиво на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, където видовете санкции са посочени изчерпателно и отнемането на стоката като предмет на нарушението не е сред тях.

Предвид чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед оказаната правна помощ като вид и количество, изхода на спора, своевременно направено искане и приложени доказателства, в полза на въззивника следва да се присъди сумата от седемнадесет хиляди осемстотин петдесет и един лв. и двадесет ст., представляваща направени по делото разноси в тази насока.

Предвид горното съдът намира, че атакуваното НП следва да бъде отменено, поради което и на основание чл. 63 от ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 12 / 26. 03. 2021 г. на Директор ТД – СМ – АМ – старо / ТД – МВ – АМ – ново, с което на „Терминален оператор“ ЕООД, ЕИК: 103969219, за нарушаване разпоредбата на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ и на основание:

- чл. 234, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1, т. 1 от ЗМ е наложена „Имуществена санкция“ в размер на четири милиона двеста двадесет и седем хиляди шестстотин и девет лв. и тридесет и две ст., представляваща 150 % от

размера на избегнатите публични държавни вземания

- чл. 234, ал. 4 от ЗМ е наложено „Отнемане в полза на държавата на стоките, предмет на нарушението“ – 96 колета, бруто тегло 16 656 кг, нето тегло 15 360 кг, тютюн за пушене – акцизна стока по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 1 от ЗАДС, по складова разписка № 3 / 13. 01. 2021 г.

ОСЪЖДА Териториална дирекция – Северна морска – Агенция Митници – старо / Териториална дирекция – Митница Варна – Агенция Митници да заплати на „Терминален оператор“ ЕООД, ЕИК: 103969219 сумата от седемнадесет хиляди осемстотин петдесет и един лв. и двадесет ст., представляваща направени по делото разноси за правна помощ от адвокат.

Решението подлежи на съдебен контрол в 14 – дневен срок от съобщаването пред Административен съд – Варна.

Съдия при Районен съд – Девня: _____